

Standardy ochrony małoletnich zwane dalej „Standardami”

wersja skrócona

Zespół Szkół w Klonowej
2024r.

I. ZASADY ZAPEWNIAJĄCE BEZPIECZNE RELACJE MIĘDZY MAŁOLETNIM, A PRACOWNIKAMI SZKOŁY, W SZCZEGÓLNOŚCI ZACHOWANIA NIEDOZWOLONE WOBEC MAŁOLETNICH

Zasady bezpiecznych relacji między małoletnim a personelem Szkoły.

1. Pracownicy szkoły zawsze działają z myślą o waszym dobru i szanują wasze potrzeby.
2. Każdy z was jest traktowany z szacunkiem i godnością przez pracowników szkoły.
3. Wszystkie działania podejmowane przez pracowników szkoły są zgodne z prawem i ich kompetencjami.
4. Pracownicy szkoły starają się być otwarci i przejrzysti, aby uniknąć nieporozumień.
5. Jeśli czujecie się niekomfortowo w jakiegokolwiek sytuacji, zawsze możecie o tym powiedzieć i oczekiwać pomocy.
6. Pracownicy szkoły zawsze rozmawiają z wami cierpliwie i szanują wasze zdanie.
7. Zawsze słuchamy was uważnie i odpowiadamy w sposób odpowiedni do waszego wieku i sytuacji.
8. Jest ważne, abyśmy zawsze reagowali z wyczuciem, gdy wiemy, że dziecko może być w trudnej sytuacji.
9. Kontakty z dziećmi powinny odbywać się tylko w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych lub wychowawczych.
10. Wszelkie informacje o waszych rodzinach są poufne i należy je szanować.
11. Podczas lekcji należy wyłączyć swoje telefony, aby nic nie przeszkadzało w nauce.
12. Podczas wykonywania czynności pielęgnacyjnych i higienicznych, zawsze dbamy o waszą intymność i wygodę.
13. Czynności pielęgnacyjne i higieniczne mają służyć waszej higienie osobistej i zdrowiu.
14. Jeśli pracownik szkoły ma wykonywać czynności pielęgnacyjne i higieniczne, zostanie odpowiednio przeszkolony.

Zachowania niedozwolone wobec małoletnich:

1. Nie można was zawstydząć, upokarzać, lekceważyć ani obrażać.
2. Dorosły nie powinien krzyczeć na was, chyba że jest to konieczne do waszego bezpieczeństwa lub innych osób.
3. Nikt nie może wam w żaden sposób zagrażać fizycznie.
4. Nie wolno was dotykać w sposób, który może być nieodpowiedni lub niestosowny.
5. Informacje o waszej rodzinie czy sytuacji osobistej nie mogą być ujawniane nikomu bez waszej zgody.
6. Nigdy nie wolno stosować wobec was przemocy, nawet w formie groźby.
7. Dorosły zawsze powinien zachowywać się w waszej obecności w sposób odpowiedni. To oznacza unikanie wulgaryzmów, nieprzyzwoitych żartów czy wykorzystywania swojej pozycji wobec was.
8. Żaden dorosły nie może faworyzować jednego dziecka nad innymi.
9. Nie wolno nawiązywać z wami relacji sugerujących coś więcej niż przyjaźń czy zaufanie.

10. Wasz wizerunek nie może być używany bez waszej zgody do prywatnych celów.
11. Dorosły nie może proponować wam alkoholu, papierosów ani żadnych innych substancji szkodliwych.
12. Nie wolno was zapraszać do swojego domu ani spotykać się z wami poza godzinami pracy, ani kontaktować się z wami prywatnie przez telefony, e-maile czy media społecznościowe.
13. Nie wolno zachowywać się w sposób, który sugeruje prywatne relacje między dorosłym a dzieckiem.
14. Kontakt fizyczny z dorosłym zawsze powinien być jasny i odpowiedni, bez żadnych ukrytych intencji.
15. Podczas wyjazdów czy wycieczek nie wolno spać z dorosłymi w jednym łóżku ani w jednym pokoju.

II. **ZASADY I PROCEDURA PODEJMOWANIA INTERWENCJI W SYTUACJI PODEJRZENIA KRZYWDZENIA LUB POSIADANIA INFORMACJI O KRZYWDZENIU MAŁOLETniego**

Jeśli ktoś myśli, że dziecko jest skrzywdzone, ważne jest, żeby pomóc. Oto co zrobić:

1. Powiedz od razu dyrektorowi szkoły.
2. Zgłoś każdą podejrzaną sytuację, gdy pracownik chce za bardzo blisko dziecku lub dziecko do pracownika.
3. Kiedy podejrzewasz, że ktoś zrobił krzywdę osobie niepełnosprawnej, ważne jest:
 - Posłuchaj uważnie ofiary.
 - Porozmawiaj o tym, co się stało (konkretne fakty, jak często to się dzieje).
 - Dowiedz się, czy ktoś jeszcze zauważył te sytuacje.
 - Jeśli trzeba, oddziel osobę poszkodowaną od sprawcy.
 - Powiedz dyrektorowi/psychologowi/pedagogowi.
4. Kiedy podejrzewasz, że ktoś zrobił krzywdę osobie niepełnosprawnej, nie rób tych błędów:
 - Nie ignoruj skarg osoby niepełnosprawnej.
 - Nie bagatelizuj tego, co przeżywają.
 - Nie wątp w ich słowa.
 - Nie zakładaj, że nic złego się nie stało tylko dlatego, że opiekunowie tak mówią.
 - Nie zaniedbuj procedur.
5. Zespół decyduje, czy rozmawiać z dzieckiem i co dalej.
6. Zanim zaczniesz działać, napisz notatkę.
7. Wzór postępowania znajdziesz w Standardach.
8. Jeśli dziecko nie jest w bezpośrednim niebezpieczeństwie, nauczyciel ustala plan z rodzicami, żeby pomóc dziecku.
9. Nauczyciel, pedagog i psycholog sprawdzają, czy plan działa.

III. PROCEDURY I OSOBY ODPOWIEDZIALNE ZA SKŁADANIE ZAWIADOMIEŃ O PODEJRZENIU POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA NA SZKODĘ MAŁOLETNIEGO, ZAWIADAMIANIE SĄDU OPIEKUŃCZEGO ORAZ OSOBY ODPOWIEDZIALNE ZA WSZCZYNIANIE PROCEDURY „NIEBIESKIEJ KARTY”

1. Jeśli myślisz, że dziecko doznało złego traktowania, powiadom o tym dyrektora szkoły. To jest ważne, żeby pomóc dziecku i przeprowadzić specjalną procedurę.
2. Dyrektor szkoły zgłasza do organów ścigania, jeśli podejrzewa, że dziecko było skrzywdzone.
3. Dyrektor szkoły także informuje sąd opiekuńczy o podejrzeniach krzywdzenia dziecka.
4. Jeśli podejrzewasz, że dziecko doznało krzywdy, uruchamia się procedura „Niebieskiej Karty” po wcześniejszym przeprowadzeniu specjalnej procedury.
5. Wychowawca, pedagog/psycholog i dyrektor odpowiadają za rozpoczęcie procedury „Niebieskiej Karty”.
6. Oryginalny formularz „Niebieskiej Karty” przekazywany jest przewodniczącemu zespołu interwencyjnego przez dyrektora szkoły, a kopia pozostaje w dokumentacji szkoły.

IV. OSOBY ODPOWIEDZIALNE ZA PRZYJMOWANIE ZGŁOSZEŃ O ZDARZENIACH ZAGRAŻAJĄCYCH MAŁOLETNIEMU I UDZIELENIE MU WSPARCIA

Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń i udzielanie wsparcia małoletniemu to nauczyciel, pedagog szkolny, psycholog i pedagog specjalny.

V. WYMOGI DOTYCZĄCE BEZPIECZNYCH RELACJI MIĘDZY MAŁOLETNIAMI, A W SZCZEGÓLNOŚCI ZACHOWANIA NIEDOZWOLONE

W szkole czy przedszkolu powinno być tak, że każdy z was czuje się dobrze i bezpiecznie. Chcemy, abyście mogli spokojnie skupić się na swoich zadaniach i obowiązkach, nie martwiąc się o nic innego. W klasie czy w przedszkolu każdy jest inny, ma swoje pasje i zainteresowania. Ważne jest, abyśmy akceptowali te różnice i szanowali się nawzajem.

Kiedy panuje miła atmosfera, gdy wszyscy ze sobą rozmawiają i się szanują, jesteśmy szczęśliwsi i bardziej zaangażowani w naukę. Wtedy jesteśmy mniej zestresowani i czujemy się bezpiecznie.

Nasi nauczyciele są tu po to, aby dbać o wasze dobre samopoczucie i zapewnić, że każdy z was czuje się akceptowany. Chcą, abyście mieli równe szanse na zdobycie wiedzy i odnalezienie swojego miejsca w szkole czy w przedszkolu.

Przemoc w szkole/przedszkolu nie jest akceptowalna, ponieważ:

1. Przemoc narusza wasze podstawowe prawa jako dzieci - do godności osobistej i życia w poczuciu bezpieczeństwa.
2. Ma bardzo negatywny wpływ na dzieci, które są jej ofiarami. Powoduje obniżenie waszej pewności siebie, zmniejsza chęć do nauki, może prowadzić do smutku, chorób fizycznych, a nawet myśli samobójczych.

3. Przemoc negatywnie wpływa także na tych, którzy się nią dopuszczają. Utrwała złe zachowania wobec innych dzieci, może prowadzić do problemów z prawem w przyszłości, depresji i myśli samobójczych.
4. Osoby, które obserwują przemoc, mogą stać się znieczulone i obojętne na krzywdę innych.
5. Przemoc ma tendencję do nasilania się i zwykle sama się nie kończy, jeśli dorośli nie zainterweniują.
6. Takie zachowania negatywnie wpływają na atmosferę w klasie i w całej szkole, sprawiając, że nie jesteście w stanie czuć się bezpiecznie i komfortowo.

W szkole i przedszkolu nie wolno nikogo dręczyć ani prześladować. To oznacza, że nie możemy obrażać, wyśmiewać, plotkować, wykluczać ani zastraszać innych. Nie wolno też stosować przemocy werbalnej, fizycznej, cyfrowej ani seksualnej. Pamiętajcie, że każdy zasługuje na szacunek i bezpieczeństwo. Zabronione są także agresywne gesty i cyberprzemoc. Dbajmy o dobre relacje i bądźmy dla siebie wsparciem!

VI. ZASADY KORZYSTANIA Z URZĄDZEŃ ELEKTRONICZNYCH Z DOSTĘPEM DO SIECI INTERNET

W szkole obowiązują pewne zasady dotyczące korzystania z telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych:

1. Podczas zajęć edukacyjnych i uroczystości szkolnych nie używamy telefonów komórkowych ani innych elektronicznych gadżetów do przekazywania informacji.
2. Nie nagrywamy dźwięku, obrazu ani nie robimy zdjęć telefonem lub innymi urządzeniami elektronicznymi.
3. Możemy korzystać z urządzeń multimedialnych na zajęciach, ale tylko wtedy, gdy jest to wymagane przez nauczyciela.
4. Telefon komórkowy możemy użyć w sytuacji, gdy zależy od tego czyjaś zdrowie lub życie.
5. Jeśli złamiemy te zasady, możemy ponieść konsekwencje określone w statucie szkoły.
6. Szkoła dba o nasze bezpieczeństwo w internecie i stosuje oprogramowanie chroniące nas przed niebezpiecznymi treściami.
7. Korzystamy z internetu pod opieką nauczyciela, a zasady jego używania są określone w regulaminie.
8. Nauczyciel ma obowiązek zapewnić, że korzystamy z internetu bezpiecznie.
9. Jeśli korzystamy z komputerów w bibliotece, używamy konta przewidzianego dla uczniów.
10. Na komputerach z internetem zainstalowane są programy filtrowania, monitorowania, antywirusowe, antyspamowe i firewall.
11. Te programy są aktualizowane automatycznie.
12. Co trzy miesiące pracownik szkoły sprawdza komputery, czy nie ma na nich niebezpiecznych treści.
13. Jeśli takie treści zostaną znalezione, ustala się, kto z nich korzystał.
14. Informacje o tym przekazywane są wicedyrektorowi.
15. Wicedyrektor wraz z pedagogiem przeprowadzają z nami rozmowę na temat bezpieczeństwa w internecie.
16. Jeśli podczas rozmowy okaże się, że jesteśmy krzywdzeni, podejmowane są odpowiednie działania.

VII. PROCEDURY OCHRONY DZIECI PRZED TREŚCIAMI SZKODLIWYMI I ZAGROŻENIAMI W SIECI INTERNET ORAZ UTRWALONYMI W INNEJ FORMIE (NA TERENIE SZKOŁY)

1. Cyberprzemoc to różne formy zastraszania i szantażu w internecie, takie jak nękanie, groźby, publikowanie ośmieszających informacji czy podszywanie się pod kogoś.
2. Gdy podejrzewamy cyberprzemoc, musimy zrozumieć, co się stało i jakie są konsekwencje.
3. W trakcie działania unikamy działań, które mogą sprawić, że ofiara lub sprawca poczują się jeszcze gorzej.
4. Ważne jest ocenienie, czy to, co się wydarzyło, to prawdziwa cyberprzemoc, czy może to był tylko niefortunny żart.
5. Zabezpieczamy dowody na zdarzenie, takie jak wydruki czy zrzuty ekranu.
6. Jeśli sprawca jest uczniem, pedagog szkolny przeprowadza z nim rozmowę, aby zrozumieć, dlaczego się tak zachował.
7. Najważniejsze jest zapewnienie wsparcia ofierze, aby czuła się bezpieczna i chroniona.
8. Kiedy dziecko ujawnia, że było ofiarą cyberprzemocy, należy okazać mu wsparcie i podkreślić, że nie jest winne.
9. Informujemy ucznia o tym, jak szkoła reaguje na przemoc i jak może być chroniony.
10. Pomagamy ofierze w zabezpieczeniu dowodów i w zapewnieniu bezpieczeństwa w internecie.
11. Ważne jest śledzenie sytuacji ofiary nawet po zakończeniu procedury.
12. Włączamy rodziców w proces pomocy ofierze i proponujemy specjalistyczną pomoc, jeśli jest to potrzebne.
13. Dbamy także o bezpieczeństwo świadków i okazujemy im zrozumienie.
14. Nie zawsze potrzebujemy policji, ale jeśli sytuacja tego wymaga, informujemy odpowiednie służby.
15. Za zgłoszenie naruszenia prawa odpowiada dyrektor szkoły.
16. Jeśli podejrzewamy, że dziecko jest zaangażowane w niebezpieczną grę, musimy zachować ostrożność i działać zgodnie z procedurą.

VIII. ZASADY USTALANIA PLANU WSPARCIA MAŁOLETNIEGO PO UJAWNIENIU KRZYWDZENIA

Jeśli ktoś cię krzywdzi lub czujesz się źle, w szkole jest zespół ludzi, którzy chcą ci pomóc. Ten zespół to wychowawca, psycholog i pedagog. Razem ustalą plan, jak ci pomóc. Plan ten będzie zawierał:

1. Pomoc psychologiczną i pedagogiczną w szkole lub w innych miejscach, gdzie możesz spotkać się z terapeutą. To mogą być indywidualne rozmowy, grupowe warsztaty, czy zajęcia rozwijające twoje zainteresowania.
2. Wzmocnienie twojej siły wewnętrznej poprzez konsultacje z psychologiem lub psychiatrą, jeśli to będzie potrzebne.
3. Wsparcie dla twojej rodziny, czyli pomoc dla twoich bliskich w znalezieniu poradnictwa, terapii, czy warsztatów.
4. Jeśli potrzebujesz pomocy materialnej, będą instytucje oferujące wsparcie socjalne, finansowe, czy rzeczowe, takie jak np. pomoc w poszukiwaniu pracy.
5. Pomoc w rozwiązywaniu problemów w rodzinie poprzez mediacje lub wsparcie mediatorów. Przebieg planu będzie śledzony przez twojego wychowawcę, pedagoga lub psychologa.

IX. ZASADY I PROCEDURA PODEJMOWANIA INTERWENCJI WOBEC UCZNIĄ ZAGROŻONEGO DEMORALIZACJĄ

Jeśli ktoś zachowuje się źle albo robi coś nielegalnego, szkoła musi pomóc. Demoralizacja to takie złe zachowania jak niechodzenie do szkoły, picie alkoholu, lub uczestniczenie w przestępczych grupach.

Jeśli nauczyciel dowie się, że uczeń jest zagrożony demoralizacją, zrobi to:

1. Powie o tym wychowawcy.
2. Wychowawca powie o tym pedagogowi i dyrektorowi szkoły. Wezwie rodziców ucznia do szkoły i porozmawia z nimi. Jeśli to potwierdzą, zobowiąże ucznia do poprawy zachowania, a rodziców do lepszego pilnowania dziecka. Mogą zaproponować pomoc specjalistyczną i spisać umowę.
3. Uczeń będzie miał opiekę pedagoga.
4. Jeśli rodzice nie chcą współpracować, szkoła powie o tym sądowi lub policji.
5. Będą sprawdzać, jak idzie poprawa sytuacji ucznia w szkole i w domu.

PAMIĘTAJ !!!

**KAŻDY ma prawo do poszanowania swojej godności
JEŚLI sam/a doznajesz krzywdy lub jesteś świadkiem
krzywdzenia**

**innego ucznia to NATYCHMIAST
powiedz o tym komuś dorosłemu:**

dyrektorowi szkoły

wychowawcy

nauczycielowi

innemu dorosłemu, który jest dostępny na terenie szkoły !!!

Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży: 116 111

Całodobowa infolinia dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli: 800 080 222

Antydepresyjny Telefon Forum Przeciw Depresji: 22 594 91 00

Telefoniczna Pierwsza Pomoc Psychologiczna: 22 425 98 48

Opracowane - Samorząd Uczniowski w składzie:

Przewodnicząc: *Julianna Słodowicz*

Zastępca przewodniczącej: *Julia Stępień*

Sekretarz: *Hanna Wika*

Skarbnik: *Alan Walocha*

Członkowie:

Zofia Wika

Zuzanna Grzegorek

Hanna Janeczko

Ksawery Nowakowski

Opiekunowie:

Justyna Kosatka

Karolina Kolańska